

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กระทรวงยุติธรรม. คู่มือตุลาการ เล่ม 1, 2526.

กองทุนสวัสดิการ ศูนย์บริการเอกสารและวิชาการ กรมอัยการ. ระเบียบอัยการสากล.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เรือแม่แก้วการพิมพ์, 2526.

กรมศิลปากร. เรื่องกฎหมายตราสามดวง. พิมพ์ครั้งแรก, 2521.

กฎหมายรัชกาลที่ 5 ร.ศ. 119. พิมพ์ครั้งแรก โรงพิมพ์บำรุงนุกุลกิจ

คณิต ณ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พิมพ์ครั้งแรก กรุงเทพมหานคร :

โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์, 2528.

คณิง ฉายไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. แก้ไขเพิ่มเติมโดย ผศ.ณรงค์

ใจหาญ, พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มิตรนราการพิมพ์, 2530.

จิตติ ติงศรีภักย์. กฎหมายอาญา ภาค 1 ตอน 1,2. พิมพ์ครั้งที่ 6,7 โดยสำนักหอบรมศึกษา

กฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กรุงสยามการพิมพ์, 2525.

ชาติรี ศรีนวนรัตน์, พตท. และ วันชัย ศรีนวนรัตน์, พตต. คำอธิบายกฎหมายเรื่องความยินยอม

ในคดีอาญา, ความผิดอันยอมความได้. พิมพ์ครั้งที่ 4, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์

บริษัทประชุมการช่าง จำกัด, 2528.

ทวี เจริญพิทักษ์. คำอธิบายโดยพิศดารประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์บริษัทคณะช่าง จำกัด, 2492.

ทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ. กฎหมายอาญา : หลักและปัญหา. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2528.

เทพวิฑูร, พระยา. คำอธิบายกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ 1-2. พิมพ์ครั้งที่ 3

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยพิทยา, 2501.

ปรีดี เกษมทรัพย์, ดร. กฎหมายแพ่งหลักทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้น

ส่วน จำกัดภาพพิมพ์, 2526.

วรภัคดีพิบูลย์, พระ. ประวัติศาสตร์กฎหมายไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2 คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2512.

วิระดา สมสวัสดิ์ และวีรวิทย์ วัฒนายน. กฎหมายเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งแรก เชียงใหม่ : สำนักพิมพ์ศูนย์หนังสือเชียงใหม่, 2524.

สัญญา ชรรมศักดิ์, ศ. และ ประภาศน์ อวยชัย, ศ. คำอธิบายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พิมพ์ครั้งที่ 4 โดยสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แสงทองการพิมพ์, 2524.

หยุด แสงอุทัย, ดร. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

_____ . กฎหมายอาญาภาคทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 13 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.

อรัญ สุวรรณบุบผา. หลักอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2528.

อรรถการนิพนธ์, พระยา. ปัญหาการแปลคำว่า"ความผิดอันยอมความได้". กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี, 2521.

เอกต์. กฎหมายอาญา. พระนคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, 2477.

อุทัย หิรัญโต. ประมวลบทวิเคราะห์ศัพท์กฎหมาย. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอเดียน สโตร์, 2522.

วิทยานิพนธ์และเอกสารประกอบอื่น ๆ

กมลชัย รัตนสกาวงศ์. ความยินยอมในกฎหมายอาญา. วิทยานิพนธ์นิติศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2523.

กิตติ บุศยพลากร. ผู้เสียหายในคดีอาญา วิทยานิพนธ์ภาควิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ทัญญา ชัยสุวรรณ. การใช้ดุลพินิจในการดำเนินอาญาของอัยการ. วิทยานิพนธ์ ภาควิชา นิติศาสตร์บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อรรถพล ไหม้สว่าง. ผู้เสียหายในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ ปริญญานิติศาสตร์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2524.

ระเบียบกรมอัยการ ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. 2528.

รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ครั้งที่

บทความ

กฤษฎา บุขสิทธิ์. "การฟ้องคดีอันยอมความได้ภายในสามเดือน." ดุษฎี เล่ม 4
ปีที่ 25 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2521) : 29-32.

เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. "ระบบการฟ้องคดีอาญาตามดุลพินิจของอัยการในญี่ปุ่น". วารสาร
อัยการ ปีที่ 2 ฉบับที่ 18 (มิถุนายน 2522) : 19-39.

กุลพล พลวัน. "ศาลหมู่บ้าน". วารสารกฎหมายปกครอง เล่ม 3 ตอน 1 (เมษายน
2527) : 17-35.

โกเมน ภัทรภิรมย์,ดร. "งานอัยการในกระบวนการยุติธรรม." อัยการนิเทศ เล่ม 31 ฉบับ
ที่ 4 2512 : 486-492.

คณิต ณ นคร,ดร. "การสั่งคดีและคำสั่งคดีของพนักงานอัยการ" วารสารอัยการ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2
(กุมภาพันธ์ 2521) : 24-31.

_____ . "การสั่งคดีและคำสั่งคดีของพนักงานอัยการ" วารสารอัยการ ปีที่ 1
ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ 2521) : 24-31.

_____ . "ปัญหาการใช้ดุลพินิจของอัยการ." วารสารอัยการ ปีที่ 5 ฉบับที่ 57
(กันยายน 2525) : 35-37.

_____ . "พยานแผ่นดินตามกฎหมายเองไกลอเมริกา." อัยการนิเทศ เล่ม 40
ฉบับที่ 1,2 2521 : 72-108.

_____ . "ผู้เสียหายในคดีอาญา." วารสารอัยการ ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 (มกราคม
2521) : 48-51.

_____ . "วิจิตรพิจารณาความอาญากับแนวความคิดตามหลักกฎหมายแพ่ง." วารสารอัยการ
ปีที่ 4 ฉบับที่ 42 (มิถุนายน 2524) : 52-57.

_____ . "อัยการกับการสอบสวนคดีอาญา." วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 2
(กันยายน-พฤศจิกายน 2520) : 133-141.

คณิง ภาไชย. "วิจิตรพิจารณาความอาญาตามกฎหมายอังกฤษ." วารสารอัยการ ปีที่ 10
ฉบับที่ 108 (ธันวาคม 2529) : 1-18.

คัมภีร์ แก้วเจริญ. "การร้องทุกข์ต้องยื่นยันให้ดำเนินคดีหรือไม่." วารสารอัยการ ปีที่ 2
ฉบับที่ 18 (มิถุนายน 2522) : 61-65.

- จรัญ ภักดีชนากุล. "หมายเหตุท้ายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1444/2530." คำพิพากษาศาลฎีกาบริการส่งเสริมงานตุลาการ เล่มที่ 5, 2530 : 159-165.
- จิตติ เจริญน้ำ. "บทบาทของอัยการในการควบคุมการสอบสวนคดีอาญา." บทันนิตย เล่มที่ 40 ตอน 1-2, 2526 : 104-112.
- ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. "การขอมความในคดีอาญา." วารสารกฎหมาย ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 2523 : 102-116.
- นคร ผกามาศ. "การฟ้องคดีอาญาแผ่นดิน (แนวคิดจากคำพิพากษาศาลฎีกา)." วารสารอัยการ ปีที่ 1 ฉบับที่ 7 (กรกฎาคม 2521) : 17-23.
- บรรลือ คงจันทร์. "ปัญหาเกี่ยวกับการกระทำความผิดและการระงับข้อพิพาทของประชาชนในหมู่บ้านโคกสิงค์." วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (มิถุนายน 2528) : 119-155.
- บุญธรรม นิกุลศรี. "กฎหมายเช็ด - ล้างหลังเพราะกาลเวลาหรือจำเป็นในธุรกิจการค้า." น.ส.พ.ผู้จัดการ ปีที่ 4 ฉบับที่ 44 (16-22 กุมภาพันธ์ 2530) : 7.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. "ระบบความยุติธรรมทางอาญา : แนวความคิดเกี่ยวกับการควบคุมอาชญากรรมและกระบวนการยุติธรรม." วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 2, 2520 : 142-171.
- นิมล รัฐปิตย์. "ผู้เสียหายยื่นฟ้องคดีอาญาความผิดต่อส่วนตัว จะต้องร้องทุกข์ใน 3 เดือนหรือไม่." บทันนิตย เล่ม 42 ตอน 1-2, 2527 : 53-57.
- วิชัย ตันติกุลวัฒน์. "จะถอนคำร้องทุกข์ต่อผู้ใด." วารสารกฎหมาย ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (กันยายน 2529-มีนาคม 2530) : 50-54.
- วิญญู เครื่องงาม, ดร. "ความยินยอม, ขอมความตามกฎหมายอาญาสำหรับสหรัฐอเมริกา." วารสารกฎหมาย ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม 2517) : 154-167.
- วีระพงษ์ บุญโสภาส. "กระบวนการยุติธรรมทางอาญาในประเทศอังกฤษและสหรัฐอเมริกา." วารสารกฎหมาย ปีที่ 5 ฉบับที่ 3, 2523 : 149-159.
- สุจินต์ ทิมสุวรรณ. "การดำเนินคดีอาญาโดยอัยการ." วารสารอัยการ ปีที่ 4 ฉบับที่ 46, 47 (กันยายน, ตุลาคม 2524) : 9-33.
- สุรินทร์ ถั่วทอง. "ประสิทธิภาพการป้องกันการใช้กฎหมาย : ปัญหาและข้อเสนอแนะบางประการ." วารสารอัยการ ปีที่ 4 ฉบับที่ 46 (ตุลาคม 2524) : 46-70.

- อมร จันทรสมบูรณ์. "อำนาจสืบสวนสอบสวนฟ้องร้องในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาของไทย." บทบัญญัติ เล่ม 30 ตอน 4, 2516 : 618-637.
- อร่าม หุตางกูร. "การขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญา." บทบัญญัติ เล่ม 28 ตอน 1, 2521 : 76-81.
- อักษรพร จุฬารัตน์. "ความยินยอมของผู้เสียหายในคดีอาญา." วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 9 ฉบับที่ 1, 2520 : 59-63.
- อุกฤษ มงคลนาวิน. "ความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน." บทบัญญัติ เล่ม 26 ตอน 1, 2518 : 11-32.

Books

- Chambliss, William and Robert Seiman. Law, Order and Power . Mass : Addison Wesley Pub. C.A. 1971.
- Corpus Juris Secundum. Vol.15. The America Law Book Company. New York, 1939.
- Dando, Shigemitsu. Japanese criminal Procedure. Traslated by B.J, George. South Hackensack N.J. : Fred B. Rathman & Co, 1965.
- Dreher, Dr.Eduard. The German Draft Penal Code E 1962 . The American series of Foreign Penal Code, 11. Translated by Neville Ross. London : Sweet & Maxwell Limited, 1966.
- EHS. Law Bulletin Series Vol.2. The Penal Code of Japan . Code Translation Institute Inc. Tokyo, 1984.
- EHS. Law Bulletin Series Vol.2. The Japanese Code of Criminal Procedurde. Code Translation Institute Inc. Tokyo, 1985.
- Engel, David M. Code and Custom in a Thai Provincial Court. The Association for Asian Studies ; The University of Arizona Press, 1978.

- Langbein, John H. Comparative Criminal Procedure, Germany . American Casebook Series. Minnesota : West Publishing Co. 1979.
- Neumann, K. Manual of German Law . Vol 2. London : Her Majesty's Stationary Office, 1952.
- Schmidt, Eberhard. The German Code of Criminal Procedure . The American Series of Foreign Penal Code, 10. Translated by Dr. Horst Niebler. London : Sweet & Maxwell Limited, 1973.
- Schroder, Horst. The German Penal Code of 1871 . The American Series of Foreign Penal Code, 4 Translated by Gerhard O.W. Mueller and Thomas Buergenthal. London : Sweet & Maxwell Limited, 1961.
- Yamaguchi, Atsushi. "The Japanese Penal Code and The Criminal Theory."
วารสารนิติศาสตร์ ปีที่ 18 ฉบับที่ 2 มิถุนายน 2531 หน้า 39-50.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

บทบัญญัติความผิดอันยอมความได้

1. ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 71 ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 334 ถึงมาตรา 336 บรรดแรก และ มาตรา 341 ถึงมาตรา 364 นั้น ถ้าเป็นการกระทำที่สามี่กระทำต่อภรรยา หรือภรรยากระทำต่อสามี่ ผู้กระทำไม่ต้องรับโทษ

ความผิดดังที่ระบุนานี้ ถ้าเป็นการกระทำที่บุพการีกระทำต่อผู้สืบสันดาน หรือผู้สืบสันดานกระทำต่อผู้บุพการี หรือพี่หรือน้องร่วมบิดามารดาเดียวกันกระทำต่อกัน แม้กฎหมายมิได้บัญญัติให้เป็นความผิดอันยอมความได้ ก็ให้เป็นความผิดอันยอมความได้ และนอกจากนั้น ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้

มาตรา 96 ภายใต้งับดับมาตรา 95 ในกรณีที่ความผิดอันยอมความได้ถ้าผู้เสียหายมิได้ร้องทุกข์ภายในสามเดือนนับแต่วันที่รู้เรื่องความผิดและรู้ตัวผู้กระทำความผิดเป็นอันขาดอายุความ

มาตรา 272 ผู้ใด

(1) เอาชื่อ รูป รอยประดิษฐ์หรือข้อความใดๆ ในการประกอบการค้าของผู้หนึ่งมาใช้ หรือทำให้ปรากฏที่สินค้า หีบ ห่อ วัตถุที่ใช้หุ้มห่อแจ้งความ รายการแสดงราคา จดหมายเกี่ยวกับการค้าหรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อว่าเป็นสินค้าหรือการค้าของผู้หนึ่งนั้น

(2) เลียนป้าย หรือสิ่งอื่นทำนองเดียวกันจนประชาชนน่าจะหลงเชื่อว่าเป็นสถานที่การค้าของตนเป็นสถานที่การค้าของผู้หนึ่งที่ตั้งอยู่ใกล้เคียง

(3) โฆษณาแพร่หลายซึ่งข้อความเท็จเพื่อให้เสียความเชื่อถือในสถานที่การค้า สินค้าอุตสาหกรรมหรือพาณิชย์การของผู้หนึ่งผู้ใด โดยมุ่งประโยชน์แก่การค้าของตน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการไตร่ตรอง ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 278 ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบสามปี โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 281 การกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก และมาตรา 278 นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกระงับอำนาจสำหรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือ มิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลดั่งระบุไว้ในมาตรา 285 เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 284 ผู้ใดพาหญิงไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวง ชู้ชู้ยี้ ใช้กำลัง ประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวาง โทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นหญิงซึ่งเป็นผู้ถูกพาไปตามวรรคแรกต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น ความผิดตามมาตรานี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 309 ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใดหรือจำยอมต่อสิ่งใด โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืน ใจนั้นเองหรือของผู้อื่น หรือโดยใช้กำลังประทุษร้ายจนผู้ถูกข่มขืนใจต้องกระทำการนั้น ไม่กระทำการนั้นหรือจำยอมต่อสิ่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าความผิดตามวรรคแรกได้กระทำโดยมืออาชูร หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือได้กระทำเพื่อให้ผู้ถูกข่มขืนใจทำถอน ทำให้เสียหาย หรือทำลายเอกสารสิทธิ อย่างใด ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้ากระทำโดยอ้างอำนาจอัยหรือช่องใจ ไม่ว่าอัยหรือช่องใจนั้นจะมีอยู่หรือไม่ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 310 ผู้ใดหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตาย หรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษดั่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 290 มาตรา 297 หรือมาตรา 298 นั้น

มาตรา 311 ผู้ใดกระทำโดยประมาท และการกระทำนั้นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถูกหน่วงเหนี่ยว ถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก เป็นเหตุให้ผู้ถูกหน่วงเหนี่ยวถูกกักขังหรือต้องปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้นถึงแก่ความตายหรือรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษดั่งที่บัญญัติไว้ในมาตรา 291 หรือ มาตรา 300

มาตรา 321 ความผิดตามมาตรา 309 วรรคแรก มาตรา 310 วรรคแรก และ มาตรา 311 วรรคแรก เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 322 ผู้ใดเปิดเผยหรือเอาจดหมาย โทรเลขหรือเอกสารใดๆ ซึ่งปิดผนึกของผู้อื่นไป เพื่อล่วงรู้ข้อความกั๊ด เพื่อนำข้อความในจดหมาย โทรเลข หรือเอกสารเช่นนั้นออกเปิดเผยกั๊ด ถ้าการกระทำนั้นน่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 323 ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่น โดยเหตุที่เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ โดยเหตุที่ประกอบอาชีพเป็นแพทย์ เภสัชกร คนจำหน่ายยา นางผดุงครรภ์ ผู้พยาบาล นักบวช หมอความ ทนายความ หรือผู้สอบบัญชี หรือโดยเหตุที่เป็นผู้ช่วยในการประกอบอาชีพนั้น แล้วเปิดเผยความลับนั้น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับการศึกษาอบรมในอาชีพดังกล่าวในวรรคแรก เปิดเผยความลับของผู้อื่น อันตนได้ล่วงรู้หรือได้มาในการศึกษาอบรมนั้น ในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 324 ผู้ใดโดยเหตุที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่ วิชาชีพหรืออาชีพอันเป็นที่ไว้วางใจ ล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้อื่นเกี่ยวกับอุตสาหกรรม การค้นพบ หรือการนิมิตในวิทยาศาสตร์เปิดเผยหรือใช้ความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเองหรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 325 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 326 ผู้ใดใส่ความผู้อื่นต่อบุคคลที่สาม โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นนั้นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้หนึ่งกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 327 ผู้ใดใส่ความผู้ตายต่อบุคคลที่สามและการใส่ความนั้นน่าจะ เป็นเหตุให้บิดา มารดา คู่สมรสหรือบุตรของผู้ตายเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นหรือถูกเกลียดชัง ผู้หนึ่งกระทำความผิดฐานหมิ่นประมาท ต้องระวางโทษดังบัญญัติไว้ในมาตรา 326 นั้น

มาตรา 328 ถ้าความผิดฐานหมิ่นประมาทได้กระทำโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ภาพวาด ภาพระบายสี ภาพยนตร์ ภาพหรือตัวอักษร ที่ทำให้ปรากฏด้วยวิธีใด แผ่นเสียงหรือสิ่งบันทึกเสียงอย่างอื่น กระทำโดยการกระจายเสียง หรือโดยกระทำการป่าวประกาศด้วยวิธีอื่นใด ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 333 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

ถ้าผู้เสียหายในความผิดฐานหมิ่นประมาทตายเสียก่อนร้องทุกข์ ให้บิดา มารดา คู่สมรสหรือบุตรของผู้เสียหายร้องทุกข์ได้และให้ถือว่า เป็นผู้เสียหาย

มาตรา 334 ผู้ใดเอาทรัพย์สินของผู้อื่น หรือที่ผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ไปโดยทุจริต ผู้หนึ่งกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี และปรับไม่เกินหกพันบาท

มาตรา 335 ผู้ใดลักทรัพย์

- (1) ในเวลากลางคืน
- (2) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุอุทกภัยแก่รถไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสาร หรือภัยพิบัติอื่นที่ตนเองเดียว ก็น หรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นว่านั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวอันตรายใดๆ
- (3) โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้น เข้าไปด้วยประการใดๆ
- (4) โดยเข้าทางช่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จำนงให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางช่องทางซึ่งผู้เป็นใจเปิดไว้ให้
- (5) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอมหน้าหรือทำด้วยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้
- (6) โดยลวงว่าเป็นเจ้าพนักงาน
- (7) โดยมีอาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป
- (8) ในเคหสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้ เพื่อให้บริการสาธารณที่ตนได้ เข้าไปโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานที่นั้นๆ
- (9) ในสถานที่บูชาสาธารณ สถานที่รถไฟ ท่าอากาศยาน ที่จอดรถหรือเรือสาธารณ สาธารณสถานสำหรับขนถ่ายสินค้า หรือในเขตยานสาธารณ
- (10) ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในสาธารณประโยชน์
- (11) ที่เป็นของนายจ้างหรืออยู่ในความครอบครองของนายจ้าง
- (12) ที่เป็นของผู้มีอาชีพกสิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์ หรือเครื่องมืออันมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรมหรือ ได้มาจากการกสิกรรมนั้น

ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ในอนุมาตราดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโรค กระบือ เครื่องกล หรือเครื่องจักรที่ผู้มีอาชีพกสิกรรมมีไว้สำหรับประกอบกสิกรรม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำโดยความจำใจหรือความยากจนเหลือทนทาน และทรัพย์นั้นมีราคาเล็กน้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดดังที่บัญญัติไว้ใน มาตรา 334 ก็ได้

มาตรา 336 ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ผู้นี้กระทำความผิดฐานวิ่งราว ทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา 341 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามทำ ถอนหรือทำลายเอกสารสิทธิ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 342 ถ้าในการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง ผู้กระทำ

(1) แสดงตนเป็นคนอื่น หรือ

(2) อาศัยความเบาปัญญาของผู้ถูกหลอกลวงซึ่งเป็นเด็ก หรืออาศัยความอ่อนแอแห่ง

จิตของผู้ถูกหลอกลวง

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 343 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 341 ได้กระทำด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จต่อประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในวรรคแรก ต้องด้วยลักษณะดังกล่าวในมาตรา 342 อนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดด้วย ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท

มาตรา 344 ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงบุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปให้ประกอบกิจการบางอย่างใด ๆ ให้แก่ตนหรือให้แก่บุคคลที่สาม โดยจะไม่ใช่ค่าแรงงานหรือค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้น หรือโดยจะใช้ค่าแรงงานหรือค่าจ้างแก่บุคคลเหล่านั้นต่ำกว่าที่ตกลงกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 345 ผู้ใดสั่งซื้อและบริโภคอาหารหรือเครื่องดื่ม หรือเข้าอยู่ในโรงแรมโดยรู้ว่าตนไม่สามารถชำระเงินค่าอาหาร ค่าเครื่องดื่ม หรือค่าอยู่ในโรงแรมนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 346 ผู้ใดเพื่อเอาทรัพย์สินของผู้อื่นเป็นของตนหรือของบุคคลที่สาม ชักจูงผู้หนึ่งผู้ใดให้จำหน่ายโดยเสียเปรียบถึงทรัพย์สิน โดยอาศัยเหตุที่ผู้ถูกชักจูงมีจิตอ่อนแอหรือเป็นเด็กเบาปัญญา และไม่สามารถเข้าใจตามควรซึ่งสาระสำคัญแห่งการกระทำของตน จนผู้ถูกชักจูงจำหน่ายซึ่งทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 347 ผู้ใดเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์จากการประกันวินาศภัย แก่ถึงทำให้เกิดเสียหายแก่ทรัพย์สินอันเป็นวัตถุที่เอาประกันภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 348 ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 343 เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 349 ผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินอันตนจำนำไว้แก่ผู้อื่น ถ้าได้กระทำให้ให้เกิดความเสียหายแก่ผู้รับจำนำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 350 ผู้ใดเพ้อมิให้ เจ้าหนี้ของตนหรือของผู้อื่น ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ซึ่งได้ใช้หรือจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ย้ายไปเสีย ช้อนเร้นหรือโอน ไปให้แก่อื่นซึ่งทรัพย์สินใดก็ดี แกล้งให้ตนเองเป็นหนี้จำนวนใดอันไม่เป็นความจริงก็ดี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 351 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 352 ผู้ใดครอบครองทรัพย์สินซึ่งเป็นของผู้อื่น หรือซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สาม โดยทุจริต ผู้นั้นกระทำความผิดฐานลักยอก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าทรัพย์สินนั้น ได้ตกมาอยู่ในความครอบครองของผู้กระทำความผิดเพราะผู้อื่นส่งมอบให้โดยสำคัญผิดไปด้วยประการใด หรือเป็นทรัพย์สินเสียหายซึ่งผู้กระทำความผิดเก็บได้ ผู้กระทำต้องระวางโทษแต่เพียงกึ่งหนึ่ง

มาตรา 353 ผู้ใดได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่นหรือทรัพย์สินซึ่งผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใดๆ โดยทุจริต จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 354 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 352 หรือมาตรา 353 ได้กระทำในฐานที่ผู้กระทำความผิดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินของผู้อื่นตามคำสั่งของศาล หรือตามพันธียกรรม หรือในฐานเป็นผู้มีอาชีพหรือธุรกิจ อันยอมเป็นที่ไว้วางใจของประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 355 ผู้ใดเก็บได้ซึ่งสิ่งหาวิมทรัพย์สินอันมีค่า อันซ่อนหรือฝังไว้โดยพฤติการณ์ซึ่งไม่มีผู้ใดอ้างว่าเป็นเจ้าของได้ แล้วเบียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือของผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 356 ความผิดในหมวดนี้เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา 358 ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่าหรือทำให้ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินของผู้อื่นหรือผู้อื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์สิน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 359 ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 358 ได้กระทำต่อ

(1) เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ใช้ในการประกอบกิจการหรืออุตสาหกรรม

(2) ปลุสตัดว์

(3) ขวดยานหรือสัตว์พาหนะที่ใช้ในการขนส่งสาธารณะหรือในการประกอบกิจการหรืออุตสาหกรรม หรือ

(4) พืชหรือพืชผลของกสิกร

ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา 361 ความผิดตามมาตรา 358 และมาตรา 359 เป็นความผิดอันยอมความได้ มาตรา 362 ผู้ใดเข้าไปในอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นเพื่อก่อการครอบครองอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน หรือเข้าไปกระทำการใดอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของเขาโดยปกติสุข ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 363 ผู้ใดเพื่อก่อเอาอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่น เป็นของตน หรือของบุคคลที่สาม ยักย้ายหรือทำลายเครื่องหมาย เขตแห่งอสังหาริมทรัพย์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 364 ผู้ใดโดยมีเหตุอันสมควร เข้าไปหรือซ่อนตัวอยู่ในเคหสถาน อาคารเก็บรักษาทรัพย์หรือสำนักงานในความครอบครองของผู้อื่น หรือไม่ยอมออกไปจากสถานที่เช่นว่านั้น เมื่อผู้มีสิทธิที่จะห้ามมิให้เข้าไปได้ไล่ให้ออก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 366 ความผิดในหมวดนี้ นอกจากความผิดตามมาตรา 365 เป็นความผิดอันยอมความได้

2. พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2497

มาตรา 3 ผู้ใด

(1) ออกเช็คโดยเจตนาที่จะไม่ให้มีการใช้เงินตามเช็คนั้น

(2) ออกเช็คโดยในขณะที่ออก ไม่มีเงินอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้

(3) ออกเช็คให้ใช้เงินมีจำนวนสูงกว่าจำนวนเงินที่มีอยู่ในบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินได้ในขณะที่ออกเช็คนั้น

(4) ถอนเงินทั้งหมด หรือแต่บางส่วนออกจากบัญชีอันจะพึงให้ใช้เงินตามเช็คจนจำนวนเงินหรือไม่เพียงพอที่จะใช้เงินตามเช็คนั้นได้ หรือ

(5) ห้ามธนาคารมิให้ใช้เงินตามเช็คนั้นโดยเจตนาทุจริต

ถ้าธนาคารปฏิเสธไม่จ่ายเงินตามเช็คนั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองเท่าของจำนวนเงินที่ระบุในเช็ค แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 4 ความผิดตามมาตรา 3 ให้ถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว

3. พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521

มาตรา 48 ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดอันยอมความได้

The German penal code of 1871.

Section 61. Statute of Limitation for Private Charges

An act punishable only upon private charges may not be prosecuted if the person authorized to press charges fails to do so within three months. This period of limitation commences with the day on which the person so authorized has obtained knowledge of the act and of the identity of the perpetrator.

Section 64. Withdrawal of the Charges

Withdrawal of the charges is permissible only in the cases specifically provided by law and only prior to publication of a judgment containing a sentence of punishment.

Section 65. Minimum Age to Press Charges

1. A victim who has completed his eighteenth year may press charges on his own. Notwithstanding, as long as he is a minor, his lawful representative also has the right to press charges.

2. If the victim has no contractual capacity or has not yet completed his eighteenth year, his legal representative is authorized to press charges.

Section 95. Disparagement of the President of the Federal Republic

1. Anybody who publicly disparages or urges disparagement to be cast upon the President of the Federal Republic, in an assembly or by writings, phonographic recordings, pictures or exhibits, shall be punished by imprisonment for a term of not less than three months.

2. Where extenuating circumstances are present, the court may impose a punishment below the applicable minimum, if the conditions described in section 187a, relating to more severe punishment, are not present.

3. If the deed constitutes defamation, or if it has been committed with the intent of furthering efforts designed to impair

the existence of the Federal Republic of Germany or the constitutional principles designated in section 88, the punishment shall be imprisonment for a term of not less than six months.

4. Prosecution shall be commenced only with the authorization of the President of the Federal Republic.

Section 97. Disparagement of State Institutions

1. Anybody who publicly, with the intent of furthering efforts designed to impair the existence of the Federal Republic of Germany or the constitutional principles designated in section 88, undertakes in an assembly or by dissemination of writings, phonographic recordings, pictures or exhibits, to urge disparagement upon, or to disparage, in a manner endangering the reputation of the state, the following constitutional organs collectively or through one of their members:

a legislative body, the government or the constitutional court of the Federal Republic of Germany or her States, shall be punished by imprisonment for a term of not less than three months, unless a more severe punishment is otherwise provided.

2. Prosecution shall be commenced only with the authorization of the state organ concerned or its member.

Section 102. Plots Against Foreign Statesmen

Anybody who commits an attack upon the life or limb of a foreign chief of state, a member of a foreign government, or upon the chief of a diplomatic mission accredited to the Federal Republic of Germany, while the victim is present in the Federal Republic in his official capacity, shall be punished by imprisonment or, in especially serious cases, by confinement in a penitentiary, unless a more severe punishment is otherwise provided.

Section 103. Insulting Foreign Statesmen

Anybody who insults a foreign chief of state or who with reference to his official position insults a member of a foreign government present in the Federal Republic in his official capacity, or the chief of a foreign diplomatic mission accredited to the Federal

Republic, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed three years. If the insult is defamatory, the punishment shall be imprisonment for a term of not less than three months.

Section 104. Violation of Foreign Flags and National Emblems

1. Anybody who removes, destroys, injures or disfigures, or heaps insulting mischief upon the flag of a foreign state displayed publicly in accordance with appropriate provision of law or recognized custom, or who commits the same acts upon the national emblem of an accredited mission of such a state, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed three years. If the insult is defamatory, the imprisonment shall be for a term of not less than three months.

Section 104. Requisites for Prosecution

Violations of the provisions of this chapter shall be prosecuted only if the Federal Republic of Germany maintains diplomatic relations with the other state, if reciprocity of punishment is guaranteed and was guaranteed at the time of the commission of the deed, if the foreign government has made a request for punishment, and if the government of the Federal Republic authorizes such prosecution. The authorization may be withdrawn.

Section 122. Other Official Custody

1. Anybody who, except in cases under section 120, 121, 122a, intentionally frees or facilitates the escape of a person from the custody of an institution to which such person has been committed by official mandate, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed two years or a fine.

2. The attempt is punishable.

3. Prosecution shall be instituted only upon petition by the agency which has procured such custody.

Section 123. Trespass quare clausum fregit

1. Anybody who unlawfully enters the home, the business establishment, or the enclosed estate of another, or locked rooms used for public service and traffic or any person who, while

remaining therein without permission, does not leave when requested to do so, by one authorized to make such a request, shall be punished for trespass by a fine or imprisonment for a term not to exceed three months.

2.If the act has been committed by a person in possession of weapons or by a number of persons jointly, the punishment shall be a fine or imprisonment for a term not to exceed one year.

3.Prosecution takes place upon petition. The petition may be withdrawn.

Section 170.Procuring Marriage by Deceit

1.Anybody who in contracting a marriage deceitfully conceals from the other party a legal impediment to such marriage; or who by deceit, which would entitle the other party to attack the validity of the marriage, induces the other party to contract such a marriage, shall be punished by imprisonment for a term of not less than three months if the marriage has been annulled for any of these reasons.

2.Prosecution shall be commenced only upon petition of the deceived party.

Section 170a.Squandering of Family Property

1.A spouse who maliciously or grossly selfishly disposes of, destroys or purloins family property and thereby damages the other spouse or a descendant entitled to support, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed two years or by a fine.

2.Prosecution shall be commenced only upon petition. The petition may be withdrawn.

Section 172.Adultery

1.If a marriage is dissolved as a result of adultery, then the guilty spouse as well as the guilty partner shall be punished by imprisonment for a term of not less than six months.

2.Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 179.Inducing Extra-marital Sexual Intercourse

1.Anybody who induces the submission of a woman to extramarital sexual intercourse by pretending to enter into a marital

relation with her, or by creating or utilizing some other deception as a result of which she believes the sexual intercourse to be in the course of the marital relation, shall be punished by confinement in a penitentiary for a term not to exceed five years.

2. If extenuating circumstances are present, the punishment shall be imprisonment for a term not under six months.

3. Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 182. Seduction

1. Anybody who for the purpose of sexual intercourse seduces a chaste girl under the age of sixteen, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed one year.

2. Prosecution shall be commenced only upon petition by the parents or guardian of the seduced person.

Section 185. Insult

Insult is punishable by a fine or imprisonment for a term not to exceed one year and, if the insult has been committed by means of violence, by a fine or by imprisonment for a term not to exceed two years.

Section 186. Damaging a Person's Reputation

Anybody who asserts or disseminates a fact concerning another, which is designed to disparage the other or to damage his reputation in the community, shall be punished for insult by a fine or by confinement in a jail or by imprisonment for a term not to exceed one year, if the fact alleged cannot be proved to be true. If the insult has been committed publicly or through the dissemination of writings, depictions or pictures, the punishment shall be a fine or imprisonment for a term not to exceed two years.

Section 187. Defamation

1. Anybody who, while aware of the falsity thereof, asserts or disseminates a false assertion concerning another which is designed to disparage the other or to damage his reputation in the community or to impair his credit, shall be punished for defamation by imprisonment for a term not to exceed two years and, if the

defamation has been committed publicly or through the dissemination of writings, depictions or pictures, by imprisonment for a term of not less than one month.

2. If extenuating circumstances are present, the punishment may be reduced to imprisonment for one day or a fine.

Section 187a. Damaging a Person's Reputation and Defamation for Political Reasons

1. If the reputation of a person active in the political life of the nation is damaged (section 186) by disparaging remarks made about him in public, at an assembly, or by the dissemination of writings, phonograph recordings, depictions or pictures, motivated by the public status of the person insulted, and if the deed has a tendency to greatly hamper the exercise of his public functions, the punishment shall be imprisonment for a term of not less than three months.

2. Defamation (section 187) committed under like circumstances shall be punished by imprisonment for a term of not less than six months.

Section 188. Compensatory Damages

1. In addition to the above punishment, compensatory damages may be awarded upon the request of the person insulted in cases falling under section 186 and 187, if the insult has damaging consequences upon the pecuniary circumstances, the income or the occupational advancement of the person insulted.

2. The award of compensatory damages precludes the assertion of a further claim.

Section 189. Disparaging the Memory of a Decedent

1. Anybody who casts disparagement upon the memory of a decedent shall be punished by imprisonment for a term not to exceed two years or a fine.

2. Prosecution shall be commenced only upon petition of the parents, the children, the spouse or the brothers or sisters of the decedent.

3.If the decedent has no survivors authorized to institute prosecution,within the meaning of para.2, or if these have died prior to the expiration of the period of limitation, the requirement of a petition for prosecution shall be dispensed with, provided the decedent has lost his life as the victim of an arbitrary or despotic power,and the disparagement is connected therewith.

Section 190.Criminal Judgment as Evidence of Truth

If the asserted or disseminated matter would constitute a punishable act,the truth of the assertion is to be conclusively presumed if the insulted person has been duly convicted for the commission of such act. Proof of the truth of the assertion is not admitted if the insulted person has been duly acquitted of the charge before the fact was asserted or disseminated.

Section 191.Suspension of the Action

If as a result of the alleged punishable act a charge has been lodged with the authorities for the purpose of instituting criminal proceedings, the proceeding and judgment in the matter of the insult is to be suspended until a decision has been rendered to the effect that the prosecution will not take place or until the instituted proceedings have been concluded.

Section 192.Insult Despite the Truth of the Assertion

The truth of the assertion does not bar punishment under section 185 if the operative facts of the insult are based upon the manner in which the assertion was made or disseminated or the circumstances in which it was made.

Section 193.Protection of Proper Interests

Disapproving appraisals as well as assertions concerning scientific, artistic or occupational achievements which are made for the purpose of exercising or defending rights or for the protection of justifiable interests, as well as reprimands and censures of subordinates by superiors,the lodging of official charges and judgments on the part of officials and similar cases, are punishable only insofar as the existence of the insult is based upon the manner

in which the assertion was made or upon the circumstances in which it was made.

Section 194. Petition

Prosecution for insult shall be commenced only upon petition by the person insulted. The petition (section 185 to 193) may be withdrawn.

Section 196. Superiors Entitled to Petition

If an insult has been committed against an authority, an official, a religious servant, or against a member of the armed forces, while in the exercise of their occupation, or if the insult was made against the occupation as such, the superior, in addition to those immediately involved, has the right to lodge the petition for prosecution.

Section 197. Authorization

A petition is not required if the insult has been committed against a legislative organ of the Federal Government, or of a State or against some other political body. However, the insult may be prosecuted only upon authorization by the insulted organ.

Section 198. Petition in Cases of Mutual Insults

If in the case of mutual insults, one party has lodged a petition for punishment, the other party, at the risk of losing his rights, must lodge his complaint at the latest before the termination of the proceedings in the court of first instance; he is entitled thereto even though by that time the three months' limitation may have expired.

Section 223. Assault and Battery

1. Anybody who intentionally inflicts bodily injury upon another or damages his health, shall be punished for the commission of a bodily injury by imprisonment for a term not to exceed three years or a fine.

2. If the act has been committed against relatives in the ascending line, the punishment shall be imprisonment for a term of not less than three months.

Section 230. Negligent Bodily Injury

Anybody who negligently causes bodily injury to another shall be punished by a fine or imprisonment for a term not to exceed three years.

Section 232. Petition

1. Prosecution for light assault and battery as well as for negligent bodily injury (section 223, 230) shall be commenced only upon petition, unless for special policy reasons the authority charged with the prosecutive functions deems official intervention necessary to obtain the punishment.

2. The petition may be withdrawn if the misdemeanor has been committed against a relative.

3. The provisions contained in section 196 and 198 are equally applicable.

Section 236. Abduction without Consent

1. Anybody who abducts a woman by artifice, threats or force, in order to induce her to illicit sexual relations, shall be punished by confinement in a penitentiary for a term not to exceed ten years; if the abduction has been committed in order to induce her into marriage, the punishment shall be imprisonment.

2. Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 237. Abduction with Consent

1. Anybody who abducts an unwed minor woman, with her consent, but without the acquiescence of her parent, guardian or person under whose care she is, in order to induce her to illicit sexual relations or into marriage, shall be punished by imprisonment.

2. Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 238. Marriage after Abduction

If the abductor has married the abducted person, prosecution shall be commenced only after the marriage has been annulled.

Section 247. House and Family Larceny

1. Anybody who commits a larceny or embezzlement against relatives, guardians or teachers, or who steals or embezzles things

of minimal value from a person whose apprentice he is or in whose household he lives as servant, shall be prosecuted only upon petition. The petition may be withdrawn.

2. A larceny or embezzlement is not punishable if it has been committed by relatives of the ascending line against relatives of the descending line or by one spouse against the other.

3. These provisions shall not apply to accomplices or accessories after the fact who do not fall within the above described personal relationships.

Section 248a. Larceny Out of Need

1. Anybody who out of need steals or embezzles objects of negligible value shall be punished by a fine or imprisonment for a term not to exceed three months.

2. Prosecution shall be commenced only upon petition. The withdrawal of the petition is permissible.

3. Anybody who commits the deed against a relative of the descending line or against a spouse shall not be punished.

Section 248b. Unauthorized Use of Vehicles

1. Anybody who uses a motor-vehicle or a bicycle against the will of the person authorized to use it, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed three years, unless a more severe punishment is otherwise provided.

2. The attempt is punishable.

3. Prosecution shall be commenced only upon petition. The withdrawal of the petition is permissible.

4. Anybody who commits the deed against a relative of the descending line or against a spouse shall not be punished.

5. For the purpose of this provision, motor-vehicles are all motor powered vehicles, excepting rail-bound land-motor-vehicles.

Section 248c. Tapping Electric Power

1. Anybody who taps an electrical plant or installation to withdraw electrical energy not belonging to him by means of a conductor not designed for the lawful withdrawal of electrical energy

from such plant or installation, shall be punished by imprisonment and a fine or by one of these punishments, if the act has been committed with the intent of unlawfully converting the electrical energy. A loss of civil rights may be ordered in addition to the punishment by imprisonment.

2. The attempt is punishable.

3. If the act described in para. 1 is committed with the intent of unlawfully damaging another, the punishment shall be a fine or imprisonment for a term not to exceed two years. Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 263. Petty Fraud

1. Anybody who, for the purpose of unlawfully enriching himself or a third person, causes pecuniary damage to another by procuring or interposing an error through deception or distortion or suppression of the true facts, shall be punished for fraud by imprisonment, in addition to which a fine may be imposed as well as loss of civil rights.

2. If extenuating circumstances are present, a fine may be imposed to the exclusion of other punishment.

3. The attempt is punishable.

4. In especially serious cases confinement in a penitentiary for a term not to exceed ten years shall be imposed instead of imprisonment.

5. Anybody who commits a fraud against relatives, guardians or teachers shall be punished only upon petition. Withdrawal of the petition is permissible.

Section 264a. Fraud out of Need

1. Anybody who out of need acquires by deception (section 263 (1)), for himself or a third person objects of negligible value to the detriment of another, shall be punished by a fine or imprisonment for a term not to exceed three months.

2. The attempt is punishable.

3. Prosecution shall be commenced only upon petition.

Withdrawal of the petition is permissible.

4. Anybody who commits the deed against a relative in the descending line or a spouse shall not be punished.

Section 265a. Purloining Automats, Gaining Entry Surreptitiously

1. Anybody who purloins automats, surreptitiously obtains transportation on public conveyances or entry to performances or establishments, with the intent of not paying therefor, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed one year or a fine, unless a more severe punishment is otherwise provided.

2. The attempt is punishable.

3. Anybody who commits the deed against relatives, guardians or teachers, shall be punished only upon petition. Withdrawal of the petition is permissible.

Section 266. Breach of Public Trust

1. Anybody who intentionally misuses the authority granted to him by law, by official mandate or by virtue of a legal transaction, or who breaches the duty to manage the property interests of another, imposed upon him by law, by official mandate, by legal transaction or by virtue of a fiduciary relation, and who thereby causes detriment to such property interests, shall be punished for breach of a public trust by imprisonment or fine. In addition, a loss of civil right may be imposed.

2. In especially serious cases the punishment shall be confinement in a penitentiary for a term not to exceed ten years ten years instead of imprisonment.

3. Anybody who commits this deed against relatives, guardians or teachers, shall be prosecuted only upon petition. Withdrawal of the petition is permissible.

Section 288. Frustrating a Writ of Execution

1. Anybody who, in anticipation of an imminent execution of a judgment, disposes of, or conceals, substantial parts of his assets, with the intent of frustrating the satisfaction of his creditor, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed two years or a

fine.

2. Prosecution shall be commenced only upon petition of the creditor.

Section 289. Disregard of Security Arrangements

1. Anybody being the owner, or acting for the benefit of the owner, of a movable thing, who with an unlawful intent takes it away from the usufructuary, pledgee or any person entitled to its use or retention, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed three years or a fine.

2. A loss of civil rights may be imposed in addition to the imprisonment.

3. The attempt is punishable.

4. Prosecution shall be commenced only upon petition.

5. The provisions of section 247, paras. 2 and 3 are equally applicable.

Section 292. Game Poaching

1. Anybody who, in breach of the hunting rights of another, pursues any game, catches or kills it, or appropriates it to his own use, or who appropriates to his own use, damages or destroys, an object subject to such hunting rights, shall be punished by imprisonment.

2. In especially serious cases, specifically when the deed has been committed at night, during the closed season, by the use of snares, or in an un-huntsmanlike manner, or by a number of armed perpetrators jointly, the punishment shall be imprisonment for a term of not less than three months.

3. Anybody who commits the deed professionally or habitually shall be punished by imprisonment for a term of not less than three months, in especially serious cases by confinement in a penitentiary for a term not to exceed five years.

Section 293. Fish poaching

1. Anybody who fishes in breach of the fishing rights of another, or who appropriates to his own use, damages or destroys objects subject to such fishing rights, shall be punished by

imprisonment for a term of not less than one month. An especially serious case is made out, specifically, when the deed has been committed at night, during the closed season, by the use of explosives or harmful substances, or when the fish stock in those waters is impaired by the catching of fish which have not yet reached the minimum prescribed size for permissible fishing.

3. Anybody who commits the deed professionally or habitually shall be punished by imprisonment for a term of not less than three months.

Section 294. Petition for prosecution

In cases under section 292, para. 1 and section 293, para. 1, if the deed has been committed by a relative of the owner of the right, or at a place where the perpetrator had a limited right to hunt or fish, the prosecution shall be commenced only upon petition by the damaged person. withdrawal of the petition is permissible.

Section 299. Impairing the Secrecy of the Mails

1. Anybody who intentionally and without authority opens a sealed letter or other sealed document not intended for his information, shall be punished by a fine or by imprisonment for a term not to exceed three months.

2. prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 300. Breach of professional Secrecy

1. Anybody who without authority discloses the secrets of another, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed six months or by a fine, if the secret was entrusted or became known to him in his capacity as a

(1) physician, dentist, pharmacist or member of another healing profession, the training of which is regulated by the state, or

(2) attorney, patent attorney, notary public, defense counsel, auditor, certified public accountant, or tax consultant.

2. Para. 1 shall be equally applicable to the professional assistants of the persons therein named, as well as to persons who, in the course of preparing for such an occupation, participate in its

professional activity. The same applies to persons who disclose without authority secrets obtained from a person described in para.1, who is now deceased, or from the state of such a person.

3.If the perpetrator committed the deed for a remuneration, or with the intent of unlawfully enriching himself or a third person, or with the intent of damaging another, the punishment shall be imprisonment. A fine may be imposed in addition thereto.

4.Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 301.Exploitation of Minors

1.Anybody who, with a greedy motive and by taking advantage of the carelessness or inexperience of a minor, obtains from him promissory notes, bills of exchange, acknowledgments of receipt, declarations of surety or other documents containing an undertaking, or merely an oral promise of payment, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed six months or a fine.

2.Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 302.Aggravated Exploitation of Minors

1.Anybody who, with a greedy motive and by taking advantage of the carelessness or inexperience of a minor, obtains from him a promise coupled with the minor's pledge of honor, word of honor, sworn statement or other assurance or affirmation to pay a sum of money or to satisfy some other obligation arising from a legal transaction and consisting of the transfer of an object having pecuniary value, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed one year or by a fine.

2.A loss of civil rights may be imposed in addition to the imprisonment.

3.Equally punished shall be anybody who obtains the assignment of a claim of which he knows that its satisfaction was promised by a minor in such a manner.

4.Prosecution shall be commenced only upon petition.

Section 303.Petty Property Damages

1.Anybody who intentionally and unlawfully damages or

destroys an object not belonging to him, shall be punished by a fine or imprisonment for a term not to exceed two years.

2.The attempt is punishable.

3.Prosecution shall be commenced only upon petition.

4.If the gross misdemeanor has been committed against a relative,the withdrawal of the petition is permissible.

Section 330a.Total Intoxication

1.Anybody who by indulgence in intoxicating liquors or other intoxicants intentionally or negligently places himself in a state of irresponsibility (section 51,para.1), shall be punished by imprisonment or a fine,if in this state he commits a punishable act.

2.This punishment,however,may not exceed in kind and degree the punishment imposable for the intentional commission of the punishable act.

3.Prosecution shall commence only upon petition if the punishable act likewise may be prosecuted upon petition only.

Section 353a.Arnim Provision

1.Anybody who,in representing the Federal Republic before a foreign government,community of nations or international body, intentionally acts contrary to his instructions, or who in order to mislead the Federal Government submits false reports in factual form, shall be punished by imprisonment.

2.The deed shall be prosecuted only upon authorization of the Federal Government.

Section 353b.Breach of Official Secrecy

1.An official or former official who without authority discloses a secret entrusted or accessible to him in the discharge of his official duties and thereby endanges imdangers important public interests, shall be punished by imprisonment,and in especially serious cases by confinement in a penitentiary for a term not to exceed ten years;if by virtue of his negligence the perpetrator did not foresee the resulting danger, the punishment shall be imprisonment for a term not to exceed two years or a fine.

2.The term official shall include a person acting in the service of a government agency who has been pledged by handclasp to a conscientious discharge of his official duty or who has been specifically pledged to secrecy.

3.The attempt is punishable.

4.The deed shall be prosecuted only with the consent of the governmental agency superior to the official, and, if he no longer hold this office or position, only with the consent of the governmental agency most recently superior to him. The prosecution of persons specifically pledged to secrecy shall be commenced only upon the direction of the (Reichs) minister of justice.

Section 353c. Disclosure of Official Documents

1.Anybody who, except in cases under section 353b, without authority shows to another an official document which has been designated as secret or confidential, or who discloses its contents in whole or in part to another and thereby endangers important public interests, shall be punished by imprisonment.

2. Equally punished shall be anybody who without authority conveys to another a communication which he was specifically pledged by a competent agency not to disclose and thereby endangers important public interests.

3. In especially serious cases the punishment shall be confinement in a penitentiary for a term not to exceed ten years.

4. If by virtue of his negligence the perpetrator did not foresee the resulting danger, the punishment shall be imprisonment for a term not to exceed two years or a fine.

5. The attempt is punishable.

6. The deed shall be prosecuted only upon the direction of the (Reichs) minister of justice.

The Penal Code of Japan 1984

Chapter XIII Crimes of Violation of Secrecy

(Opening letters, etc.)

Article 133. A person, who without due cause opens a sealed letter, shall be punished with penal servitude for not more than one year or a fine of not more than two hundred yen.

(Disclosure of secrets)

Article 134. A person, who is or has been a doctor, pharmacist, druggist, midwife, lawyer, defense counsel, or notary and who without due cause discloses a secret which has come to his knowledge in the performance of his profession, shall be punished with penal servitude for not more than six months or a fine of not more than one hundred yen.

2. The same shall apply to a person who is or has been engaged in a calling relating to religion or worship and who without due cause discloses a secret which has come to his knowledge in the performance of his calling.

(Prosecution upon complaint)

Article 135. The crime mentioned in this Chapter shall be prosecuted only upon receipt of complaint.

Chapter XXII Crimes of Obscenity, Rape and Bigamy

(Indecency through compulsion)

Article 176. A person, who by violence or threat commits an indecent act with a male or female person of not less than thirteen years of age, shall be punished with penal servitude for not less than six months nor more than seven years. The same shall apply to a person who commits an indecent act with a male or female person under thirteen years of age.

(Rape)

Article 177. A person, who by violence or threat obtains carnal knowledge of a female person of not less than thirteen years of age, shall be guilty of rape and be punished with penal servitude for a

limited period of not less than two years. The same shall apply to a person who obtains carnal knowledge of female person under thirteen years of age.

(Constructive compulsory indecency and rape)

Article 178. A person, who, by taking advantage of loss of consciousness or inability to resist, or by causing such loss of consciousness or inability to resist, commits an indecent act with or obtains carnal knowledge of another, shall be dealt with in the same way as provided for in the preceding two Articles.

(Attempts)

Article 179. Attempts of the crimes provided for in the preceding three Articles shall be punished.

(Prosecution upon complaint)

Article 180. The crimes provided for in the preceding four Articles shall be prosecuted only upon receipt of complaint.

2. The provisions of the preceding paragraph shall not apply when the crime mentioned in the preceding four Articles are committed jointly by two or more persons who are on the scene of the action. (6)

Chapter XXXIII Crimes of Kidnapping by Force or Allurement

(Kidnapping by force or allurement)

Article 224. A person, who kidnaps a minor by force or allurement, shall be punished with penal servitude for not less than three months nor more than five years.

(Kidnapping for profit)

Article 225. A person, who kidnaps another by force or allurement for the purpose of profit, obscenity or marriage, shall be punished with penal servitude for not less than one year nor more than ten years.

(Assistance in kidnapping, receiving kidnapped person)

Article 227. A person, who, with the object of aiding a person having committed the crime mentioned in Article 224, Article 225 or the preceding Article, receives, conceals or interferes with the search of a person having been kidnapped or sold, shall be punished with

penal servitude for not less than three months nor more than five years.

2. A person, who, with the object of aiding a person having committed the crime mentioned in Article 225-2 paragraph 1, receives, conceals or interferes with the search of a person having been kidnapped, shall be punished with penal servitude for not less than one year nor more than ten years.

3. A person, who, for the purpose of profit or obscenity, receives a person having been kidnapped or sold, shall be punished with penal servitude for not less than six months nor more than seven years.

4. A person, who, with the object of Article 225-2 paragraph 1, receives the kidnapped, shall be punished with penal servitude for a limited period of not less than two years. The same shall apply when a person who receives the kidnapped has, by taking advantage of the anxiety of the relative or other fellow who feels anxiety on the safety of the kidnapped, procured surrender of their property, or effected an action of requesting said property.

(Prosecution upon complaint)

Article 229. The crime mentioned in 224, the crime mentioned in Article 225, and the crime mentioned in Article 227 paragraph 1 committed with the object of assisting those offenders, the crime mentioned in paragraph 3 of said Article, as well as the attempts of those crimes shall, unless committed for the purpose of obtaining profit, be prosecuted only upon receipt of complaint; provided, however, that in case the person kidnapped or sold is married to the offender, no valid complaint can be made until a court decision declaring such marriage null and void has become irrevocable.

Chapter XXXIV Crimes against Reputation

(Defamation)

Article 230. A person who injures the reputation of another by publicly alleging facts, shall regardless of whether such facts are true or false, be punished with penal servitude or imprisonment for

not more than three years or a fine of not more than one thousand yen.

2. No person, who injures the reputation of a dead person, shall be punished unless such injury arises in consequence of a false accusation
(Proof of fact)

Article 230-2. When the act mentioned in paragraph 1 of the preceding Article is deemed to have been committed in allegation of the facts having relation to the public interest and solely for the purpose of promoting the benefit of the public, it shall not be punished, if, upon inquiry into the facts, the truth thereof is established.

2. In applying the provisions of the preceding paragraph, facts concerning the criminal act committed by a person who has not yet been prosecuted in relation thereto shall be deemed to be facts having relation to the public interest.

3. When the act mentioned in paragraph 1 of the preceding Article has been committed in allegation of the facts concerning a public servant or a candidate for elective public office, it shall not be punished if, upon inquiry into the facts, the truth thereof is established.

(Insult)

Article 231. A person, who publicly insults another even without alleging facts, shall be punished with penal detention or a minor fine.

(Prosecution upon complaint)

Article 232. The crimes mentioned in this Chapter shall be prosecuted only upon receipt of complaint.

2. When a person who may make a complaint is the Emperor, Empress, Grand Empress Dowager, Empress Dowager or the Imperial Heir, the Prime Minister shall make it in his or her behalf, and when such person is a Sovereign or President of a foreign power, a representative of the country concerned shall make it in his or her behalf.

Chapter XXXVI Crimes of Theft and Robbery

(Theft)

Article 235. A person, who steals the property of another, shall be

guilty of the crime of theft and be punished with penal servitude for not more than ten years.

(Theft of immovable property)

Article 235-2. Any person who deprives another of his immovable property shall be punished with penal servitude for not more than ten years.

(Theft between relatives)

Article 244. Penalty shall be remitted for the crime mentioned in Article 235, the crime mentioned in Article 235-2 or attempts of these crimes when committed by a person against his lineal blood relative, spouse, or relative living together in the same house; when the crime is committed against a relative other than those mentioned above, prosecution shall take place only upon receipt of complaint. (7)

2. The preceding paragraph shall not apply to accomplices who are not relatives.

Chapter XXXVII Crimes of Fraud and Extortion

(Fraud)

Article 246. A person, who deceives and defrauds another of property, shall be punished with penal servitude for not more than ten years.

2. The same shall apply to a person who by the method mentioned in the preceding paragraph obtains an unlawful pecuniary profit or causes another to do so.

(Breach of trust)

Article 247. When a person, who manages the business of another, performs, with the intention of promoting his own interest or that of a third person or of causing damage to his principal, an act in violation of his duties and causes property damage to the principal, he shall be punished with penal servitude for not more than five years or a fine of not more than one thousand yen.

(Quasi-fraud)

Article 248. A person, who, taking advantage of the inexperience of a minor or the weak-mindedness of another, procures surrender of such a

person's property or gains unlawful pecuniary profit or enables a third party to do so, shall be punished with penal servitude for not more than ten years.

(Extortion)

Article 249. A person, who by extortion causes another to surrender property, shall be punished with penal servitude for not more than ten years.

2. The same shall apply to a person who by the method mentioned in the preceding paragraph gains unlawful pecuniary profit or causes a third party to do so.

(Attempts)

Article 250. Attempts of the crimes mentioned in this Chapter shall be punished.

(Application mutatis mutandis of the provisions concerning theft between relatives)

Article 251. The provisions of Articles 242, 244 and 245 shall apply mutatis mutandis to the crimes mentioned in this Chapter.

Chapter XXXVIII Crimes of Embezzlement

(Embezzlement)

Article 252. A person, who unlawfully appropriates a thing which he holds in behalf of another, shall be punished with penal servitude for not more than five years.

2. The same shall apply to a person who unlawfully appropriates a thing belonging to himself which he has been ordered by a public office to hold in custody.

(Embezzlement in the conduct of business)

Article 253. A person, who unlawfully appropriates a thing belonging to another which he holds in possession in the course of business, shall be punished with penal servitude for not more than ten years.

(Embezzlement of lost articles)

Article 254. A person, who unlawfully appropriates a lost article, driftage, or other property of another of which possession has been

lost, shall be punished with penal servitude for not more than one year or a fine of not more than one hundred yen or a minor fine.

(Application mutatis mutandis of the provisions concerning theft between relatives)

Article 255. The provisions of Article 244 shall apply mutatis mutandis to the crimes mentioned in this Chapter.

Chapter XL Crimes of Destruction and Concealment

(Destruction of private documents)

Article 259. A person, who destroys another's document relating to rights or duties, shall be punished with penal servitude for not more than five years.

(Damage or destruction of things in general)

Article 261. A person, who damages, destroys or otherwise makes useless an object other than those mentioned in the preceding three Articles, shall be punished with penal servitude for not more than three years or a fine of not more than five hundred yen or a minor fine.

(Concealment of letters)

Article 263. A person, who conceals a letter addressed to another, shall be punished with penal servitude or imprisonment for not more than six months or a fine of not more than fifty yen or a minor fine.

2. The crime under the preceding paragraph shall be prosecuted only upon receipt of complaint.

(Prosecution upon complaint)

Article 264. The crimes mentioned in Article 259, Article 261 and the preceding Article shall be prosecuted only upon receipt of complaint.

The Code of Criminal Procedure of Japan 1985

(Period for filing complaint)

Article 235. A complaint of an offense subject to accusation upon complaint may, after lapse of six months as from the day when an

offender was known, not be made: Provided, That this shall not apply to a complaint to be made by a foreign representative in accordance with the provisions of Article 232 paragraph 2 of the Penal Code, or by a foreign mission sent to Japan in respect of such offense thereto as mentioned in Article 230 or Article 231 of the Penal Code.

2. A complaint in the case of the proviso to Article 229 of the Penal Code shall be invalid unless it is made within six months as from the day when the court decision invalidating or revoking marriage became final and conclusive.

(Revocation of complaint)

Article 237. A complaint may be revoked until the public prosecution is instituted.

2. Any person revoked a complaint shall not file it again.

3. The provisions of the preceding two paragraphs shall apply mutatis mutandis to such request of cases as to be accepted upon request.

(Complaint inseparable)

Article 238. A complaint filed charging one or more of accomplices in an offense subject to accusation upon complaint, or the revocation thereof shall be effective to the other accomplices.

2. The provisions of the preceding paragraph shall apply mutatis mutandis to such accusation or request, or the revocation of cases as to be accepted upon accusation or request.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นายพรรัตน์ อักษร เกิดที่จังหวัดพะเยา เมื่อวันที่ 14 กันยายน พ.ศ. 2503
 สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนพะเยาพิทยาคม
 จังหวัดพะเยา สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญานิติศาสตร์บัณฑิตจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี
 พ.ศ. 2527 สอบผ่านความรู้ชั้นเนติบัณฑิตจากสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
 เมื่อปี พ.ศ. 2529

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย